We do not redeem

אין פודין –

OVERVIEW

רב יוסף stated that the dispute, whether one who ate רב יוסף מועל is חמץ מועל is סר not, depends on whether we maintains פודין את הקדשים להאכילן לכלבים or not, and everyone agrees that חוספות is מותר בהנאה (like יוסי הגלילי). Our תוספות explains why אין פודין וכו' are considered worthless if we maintain אין פודין וכו'.

_____

asks: תוספות

תימה לרבינו יצחק אף על גב דאין פודין נמעול -

The אין פודין וכו' is astounded! Even if we maintain אין פודין וכו', nevertheless he should be מועל -

- ³ ומותר בהנאה אפר יכול לפדותו ונעשה אפר יכול לפדותו ומותר בהנאה For after the המץ is burnt and it becomes ashes, it can be redeemed and it is permitted to derive benefit from the ashes –

מוספות answers:

ייש לומר דכיון דכמו שהוא עכשיו לא שוי מידי ^{4} לא שייכא ביה מעילה - And one can say that since the state in which the חמץ של הקדש is now, it is worthless; the laws of מעילה are not applicable -

- והיינו נמי טעמא דכל איסורי הנאה אין מקדשין בהן האשה a woman with any איסורי איסורי a woman with any מקדש - הנאה

אף על גב דכל הנשרפין אפרן מותר -

Even though the rule is that all איסורי mhich are required to be burnt, their

¹ If we maintain that פודין את הקדשים להאכילן לכלבים then this של הקדש אל הקדש has a value (for it can be redeemed in order to give it as food to one's animals [dogs]), therefore the one who ate it caused a loss to מעל and he is מעל. However if we maintain that אין פודין את הקדשים להאכילן לכלבים is worthless (since it will not be redeemed, for the יד" וה וכל לכלבים is only fit מעל מעל (see אמעל לכלבים), therefore whoever ate it caused no loss to אמעל מעל מעל האכילן לכלבים).

 $^{^2}$ See אין פרדין את הקדשים who (initially) explains that this does not mean to actually redeem it (since אין פודין את הקדשים להאכילן), but rather הפר מותר is saying since כל הנשרפין אפרן מותר (see footnote # 3), so the ashes are no longer and he can sell it, etc. and it has a monetary value. [This follows the view of סתב הקדשות who maintains the (even) by סתם הקדשות אפרן which are טעון גניזה מותר (even after they are burnt), however סתם הקדשות אפרן ושמעיה, in the שפ"א that it can even mean פורין מותר מותר אפרן.

 $^{^3}$ See תמורה לד,א (and shortly in this תוספות) that כל הנשרפין אפרן

⁴ Presently (when he ate the אין פודין את הקדשים וכו' it was not burnt, and since we maintain אין פודין את הקדשים is worthless for it could not have been redeemed (immediately prior to his eating it), therefore there is no מעילה.

 $^{^{5}}$ See the משנה in ממורה לג,ב, among the משרפין מרפים ושל (according to ר"י, and ממאה, etc.

ashes are מותר בהנאה, so seemingly this object has value, for it can be burnt, and then it can be used, nevertheless since when he is מקדש her with these איסורי הנאה, it was not burnt and being איסורי הנאה they are currently worthless, therefore she is not מקודשת, since she did not receive a שוה פרוטה –

תוספות clarifies this ruling regarding תוספות:

ואפילו אי דבר הגורם לממון כממון דמי⁶ ומעל⁷ -

And even if we maintain (like "ר"ש) that something which causes a monetary loss is the equivalent of money, and therefore he is מועל if he ate מועל הקדש של הקדש בפסח המקדש אשה באיסורי הנאה אינה מקודשת would agree that המקדש אשה באיסורי הנאה אינה מקודשת –

תוספות differentiates between the two cases:

לא דמי דהתם חזי לאחר הפסח כמו שהוא בעין -

They are not similar for there (by המךש בפסח של הקדש ל האוכל המץ this very same המץ as it is now, is fit to be מותר בהנאה after מותר הנאה (however by איסה"נ, this המקדש באיסורי הנאה המקדש באיסורי הנאה unless it is burnt and becomes ashes (which is something entirely different from its present state); this is not considered a דבר הגורם לממון.

תוספות offers an alternate difference between דבר הגורם לממון and המקדש באיסורי הנאה:

ועוד יש לומר הא דאין מקדשין באיסורי הנאה -

And additionally, we can say; this rule that אין מקדשין באיסורי, even if we maintain דבר הגורם לממון דמי -

היינו היכא דלית ביה שוה פרוטה לכשיהא אפר -

Is in a case where it will not be worth a פרוטה when it turns into ashes; however if the ashes will be worth a מקודשת she will be maintain דבר הגורם לממון כממון דמי if we maintain דבר הגורם.

מוספות asks:

 ^{10} ולתירוץ קמא ^{8} קשה הא חזי בעיניה שלא כדרך

However there is a difficulty according to the first answer; but the איסורי הנאה are fit to be used as is if it is used שלא כדרך הנאה. Our תוספות does not answer this last

⁶ See the ממרא on the 'מועל that if we maintain אועל בפסח דבר הגורם לממון דבר הגורם לממון כממון דמי then if one eats מותר בפסח he is מועל, for since this שסח would be מותר בהנאה after הסף, so by eating it now during ססח (where it has no value, nevertheless), since you are causing a loss of value for after גורם (it is ממון a loss of), it is considered ממון דמי and you are מועל and you are כממון דמי מועל אונד מיצורם.

⁷ Seemingly the same should apply to המקדש באיסורי since this איסור הנאה will be permitted בהנאה after it is burnt it should be considered a בהנאה and she should be מקודשת.

⁸ The first answer was that דבר הגורם לממון כממון דמי is only if it is the way it is now (without burning it).

⁹ See the איסורי הנאה not in the usual manner. Here too the woman can have הנאה from this איסורי הנאה if she does it שלא כדרך. See 'Thinking it over'.

 $^{^{10}}$ However there is no difficulty according to the second תירוץ, because (presumably) it is not worth a פרוטה if it is used שלא כדרך הנאה.

question.

SUMMARY

The value of הקדש is assessed at its current state, not what it will be worth after it changes (by being burnt, etc.) even if we maintain דבר הגורם לממון כממון דמי. Alternately we consider its value when it is burnt (provided it is a שוה פרוטה).

THINKING IT OVER

asks that a woman should be מקודשת with איסורי since it is ראוי if she uses it שלא כדרך הנאה. However even though one is not שלא כדרך הנאה if it is שלא כדרך הנאה, nevertheless there still remains an איסור מדרבנן, so how can she derive any benefit from this איסורי הנאה?!¹²

¹¹ See footnote # 9. ¹² See ארועים מאלא הרועים and מלא הרועים.